

TOPONÍMIA A LA PARTIDA DE BACAROT

Marinela GARCIA SEMPERE

RESUM

Aquest treball és un recull de topònims i antropònims de la partida de Bacarot, al terme municipal d'Alacant. Els noms catalans ens informen del mode de vida en esta zona, basat en la ramaderia i en alguns cultius de secà fins que les terres es feren de regadiu. També he trobat alguns possibles arabismes ben interessants.

1. INTRODUCCIÓ

Bacarot o El Bacarot és una de les dotze partides rurals que hi ha al terme municipal d'Alacant. A la *Gran Enciclopèdia Catalana* (1988) apareix com: «Parròquia rural (els Sants Joans) del municipi d'Alacant (517 h[abitants] diss[eminats] (1981)) creada en 1952 a la partida del mateix nom situada a 8 km a ponent de la ciutat». El diccionari d'Alcover i Moll (1983) diu sols que *Bacarró* és un llinatge existent a Artesa de Lleida. La *Crònica* de Viravens (1876) diu que és una partida rural d'Alacant on hi havia una «importante heredad que se titula 'Les Dones' con notables plantaciones...» i Figueras Pacheco (sense any) sols en dóna el nom.

Del seu origen es coneixen molt poques coses fonamentalment per la poca documentació que en queda, i pel fet que, fins fa pocs anys, era només una partida formada per algunes cases esparses, sense un nucli urbà que pogués ser mencionat a cròniques, o que constàs en arxius, etc. Segons Garcia Pomata (1970) pareix que l'origen de la partida està lligat al trànsit de carros carregats amb productes de la zona pel camí vell d'Oriola, per on passava fins fa uns quants anys el tren «chicharra» (tren de *gas* que anava d'Alacant a Crevillent i que va desaparèixer cap a 1913), i també està relacionat amb l'existència de la carretera Alacant-Múrcia, pas obligat en el camí cap a Elx, Múrcia o Andalusia.

Gil (1970) recull dades sobre la població de la partida. Estima en 250 els veïns del caseriu, repartits en 50 cases, i en més de 2000 els del camp, en vora 200 cases. El mateix autor, més tard (Gil 1979) conta 610 veïns al caseriu i no diu res del camp, però en remarca el creixement demogràfic. En aquest treball ens interessa la població esparsa per la partida en cases heretades de pares a fills des de fa molts anys, i la informació toponímica que en podem traure.

La prosperitat de la partida es deu en gran part a la conversió de la terra en zona de regadiu gràcies l'abastiment d'aigües per al rec, provinents del *Canal de Riegos de Levante*, inaugurat el 1927, i de les depuradores d'aigües residuals, començades a construir més tard, cap a 1962. Fins 1927 es regava amb l'aigua de tres naixements d'aigua *salmaia* (aigua salabrosa) que es troben al *Barranc de l'Aigua Amarga*, a *Los Flares* i a *La Senieta*. Per a beure s'utilitzava l'aigua de cinc *pous de vessant* (pous que arplegaven l'aigua de pluja que s'escolava per les lloletes properes). Devia d'haver-hi només unes poques cases, les que avui els veïns recorden com les més antigues: *La Botiguera*, *Lo Burgà*, *Lo Cirer*, *Los Flares*, *Lo Llaç*, *Els Motxos*, *Lo Reiet*, *El Rincoleon*, *Lo Sala*, *La Secretària*, *Lo Verdú*, *Lo Terol*. Algunes de les famílies més antigues són: els *Bonmatins*, els *Botigueres*, els *Palleros* i els *Santanes*. Aquelles famílies vivien de fer pasturar ramat (*ganao* en la parla local) i d'uns pocs cultius de secà. Hi havia *assagadors* (carrerades) per on passava el ramat de cabres i ovelles dels pobletans, i el que venia d'altres zones a hivernar-hi.

La demarcació de la partida coincideix amb límits naturals. Si eixim d'Alacant cap a Elx pel *camí vell d'Oriola*, més conegut pels habitants de la zona com *camí vell d'Elx*, (és a dir, de nord-est a sud-oest), entrem al Bacarot creuant el *Barranc de les Ovelles*. Quasi paral·leles al camí, a l'esquerra, separen Bacarot de la mar les serres del *Porquet* i de *Colmenars*; i a la dreta se succeeixen les serres anomenades *Atalaiés*, *Lomas Llanas* o *Les Llomes*, *Lo Minyana*, prop de la de *Borbunyó*, ja fora de la partida, i la de *Sanxo*. Eixim del Bacarot pel *Portitxol*, després d'haver confluït amb una altra carretera que, passant pel nucli urbà de Bacarot, enllaça la carretera de Madrid (N-330) amb la de Múrcia (N-340), i entrem al terme municipal d'Elx.

Al llarg d'aquestes carreteres hi havia les Ventes de *La Xica Guapa*, *Els Motxos* i *El Portitxol*. «No hay datos sobre la extensión superficial de Bacarot» diu Gil (1981) «...arranca de Babel, llega hasta la Florida, alcanza Rebolledo, descendiende a Torrellano y casi se acerca al mar, por la zona del Aluminio. Dentro están los Llomes y Llometes de Lo Minyana, Colmenares, Trochar, Babel, Los Frailes, Las Atalayás...».

La construcció del nucli urbà es va fer a la post-guerra; fins aleshores la població es distribuïa en cases esparses per tota la partida. Avui és una zona agrícola, encara que queden alguns ramats menuts i zones per a pasturar. Els principals cultius són: ametllers, llimoners, magraners, hortalisses, figueres i flors. Es veuen oliveres, alfals, i xiprers (que arreceren els camps del vent). Hi ha una fàbrica de goma, terrers per a l'extracció d'arena, algunes fàbriques d'envasatge de tomates i melons, i moltes plantacions joves.

2. LA TOPONÍMIA LOCAL

Molts topònims d'aquesta partida corresponen a noms d'accidents o de característiques del relleu (topònims geogràfics); altres tenen relació amb el tipus d'activitat agropecuària que s'hi realitzava (topònims ocupacionals), i altres fan referència a les persones que en algun moment posseïren aquells terrenys. Aquests darrers els nomenarem en parlar dels noms d'heretats.

2.1. TOPÒNIMS GEOGRÀFICS I OCUPACIONALS

La toponímia local ens suggereix que el Bacarot és, com altres zones de la comarca, sec; amb coves, barrancs i serres poc elevades; abundós en espart (vegeu Gil, 1981), i també en *regalladors* (torrents) fets pels corrents d'aigua durant les pluges fortes.

També hi trobem senyals de com hi era la vida fa anys. Ja hem dit que la font principal de riquesa era el ramat. Hi havia molts assagadors, que eren llocs lliures on no es podia plantar,

camins per a poder passar el ramat. Importants eren el de la cara de dalt (carena) de la serra de Colmenars i el del Camí Vell d'Oriola, per on fins fa uns quants anys encara duïen els bous al *mataor* (escorxadador). Hi havia ramats grans a *La Isabela*, que es troba fora ja de la partida, a *Lo Reiet* i a *Lo Verdú*. No es podia sembrar fins a deu o dotze metres de l'assagador, i com eren terres de secà, sols se sembraven alguns cultius com forment, ordi (*civada* al Bacarot), alfals..., i es feia a les *llenques* o *mallaes* (mallades), terme que també ens recorda la ramaderia, i que tanmateix ha passat a significar un lloc pla on se sembrava però sense acondicionar com es feia amb els bancals.

El Barranquet de la Sega pot tenir relació amb el terme *segar* o tenir el mateix origen que Coromines (1983) dóna per a *assagador*, i així significaria també «camí estret, pas» (vegeu *Barranc de la Sega* a l'epígraf 3). A la casa de *Lo Cirer* hi ha un camí estret, un assagador que creua la serra de Colmenars cap a l'Altet. Podria ser que Cirer fos el *sirāt* àrab (vegeu *Lo Cirer* a l'epígraf 3), un camí estret. Finalment també ens recorda l'activitat ramadera el *barranc de les Ovelles*. El nom *Bacarot*, entès com provinent del *baqar* àrab, un lloc on es recull el ramat, perdria el misteri del seu origen fins ara tan debatut.

A continuació tenim els topònims classificats segons els accidents geogràfics a què fan referència.

BARRANCS

barranc de l'àguila o de l' <i>àliga</i>	barranc de Pere Felomena
barranc de l'aigua amarga (<i>salmaia</i>)	barranc del Poblet
barranquet del negre, o barranc del negre	barranquet de la sega
barranc de les ovelles	

CAMINS

camí del barranc	camí dels <i>Flares</i>
caminet de Bonet	de los <i>Flares</i>
camí de la <i>casilla</i> dels peoners	camí de lo Minyana
<i>peoneros</i>	camí de lo Serena
peons caminers	camí del Reiet
	camí vell d'Oriola
camí de Colmenars	d'Elx

COSTERES

caiguda del tio <i>Pesares</i>	costera <i>Palomares</i>
costereta blanca (es diu així perquè hi ha argila blanca)	

COVES

casa de la cova del tio Cano	cova del tio Palomares
coveta del tio <i>cagarnera</i>	coveta Santanes (se n'ix del terme de Bacarot)

FONDOS

fondo, lo	fondo <i>Palomares</i>
fondo <i>los Flares</i>	<i>fon</i> dels Pinyols, el, la
fondo la mina (mina d'aigua)	fondo Pinyols

NAIXEMENTS D'AIGUA (SALMAIA)

al Barranc de l'aigua amarga
a *los Flares*

a la Senieta

PLANS O PLANETS

pla, el
pla Corbí
planet de Botella
pla de lo Galindo

pla (lo) Magarra
pla lo totxar
pla Rinoc

POUS

pou salat

POUS DE VESSANT

pou de Bella Aurora
pou de Rincoleon
pouet de Sevilla

pou d'Esteve
pou de lo Verdú
pou de *los Flares*

SERRES I PICS

Atalaies, les
alt de Sant Roc (es troba a lo Minyana, hi ha
caus)
llomes, les
 lomas llanas
portitxol, el
províncies, es (és una lloma)
puntal *reó*, *el* (es troba prop del *fon* dels Pinyols)
serra de Canet

serra de Borbunyó
serra de Colmenars
 de (los) Colmenares
 Colmenares
serra lo Minyana
serra Magarra
serra el Porquet
serra Sanxo

ALTRES

assagaor
 assegaor
casilla dels peoners
 peoneros
 peons caminers
foia, la
llenques, les
mallà, la

metxa, la
olivar, l'
partior del Rei, el
 pontet del Rei
rastre, el
regallaor, el
senieta, la

2.2. NOMS D'HERETATS

La majoria de les propietats rústiques porten el nom d'un propietari, actual o passat; és a dir, es tracta fonamentalment d'antropònims.

He dividit aquests noms en dos grups. El primer és el dels que anteposen la forma *lo* a un nom i que moltes vegades semblen correspondre als llinatges més antics de la zona. Deuen de ser el

resultat de l'evolució de les formes *lo de X*, que probablement es referien als terrenys propietat de la persona *X*. *Lo de X* ha evolucionat a les formes *lo i X* o *lo X*. La finca *Lo Llaç* també s'anomena *Lo i Llaç*; *Lo Minyana* té un homòleg *Lo i Minyana* a Elx, i el cognom *Liminyana* també deu tenir aquest origen. A Torrellano trobem un *Lo i Mori* que sembla indicar allò de Mori, les seues terres.

El segon grup el formen els noms amb qualsevol altre element inicial. Per a designar les heretats, s'usen: noms de família, motius, malnoms o noms comuns, com ara *Los Flares*. En algunes ocasions les cases o les terres tenen més d'un nom; un antic i un altre corresponent a un nou propietari, o un nom i un motiu.

En alguns casos els noms indiquen, a més de la casa, accidents del terreny pertanyent a aquell propietari, així *Palomares* es refereix a una casa, una costera, un *fondo* i una cova. Al costat de cada nom he col·locat l'altre o els altres que se'n coneixen i, si es dona el cas, els accidents geogràfics a què es refereix.

NOMS D'HERETAT AMB LO

Baset, lo	camí de lo Minyana
Baró, lo	<i>Pato</i> , lo
terra dels Baeces (Baeza)	<i>Pato bajo</i> , lo
Burgà, lo	Ramona, lo
Cirer, lo, o lo <i>Sirer</i>	la Creueta
Ferrer, lo	Reiet, lo
Galindo, lo	Roca, lo
Honcenal, lo	Roman, lo (també es coneix com <i>ca'l tio</i>
Llaç, lo	Camals)
<i>lo i Llaç</i>	Sala, lo, o <i>el salero</i>
Melonero, lo	Serena, lo
Minyana, lo (casa)	Terol, lo (o terra dels Bonmatins)
serra de lo Minyana	Verdú, lo

ALTRES

Antònia, <i>villa</i>	<i>Muerte</i> , la
<i>Aparecida</i> , la	Nadal, finca
Aurora	Noi, el
l'Aurora	<i>Nueva</i> , casa
bella Aurora	Nyora, <i>ca</i>
Barber, el	Palmera, casa de la
Bessonnet, el	la formatgera
Barcelona, <i>villa</i>	el tio metxa
Bonets, els (propietaris de la casa <i>Palomares</i>	<i>Palomares altos</i> , (casa, pertany als Bonets)
altos)	costera <i>Palomares</i>
caminet de Bonet	cova del tio <i>Palomares</i>
Botella, finca	<i>fondo</i> <i>Palomares</i>
Botiguera, la	Parra, la
finca la Botiguera	<i>Parrancano</i> , el
foia la Botiguera	<i>Pallero</i> , el
<i>Buena Vista</i>	Pere Pota
Cabuts, els	Pino, casa del

Capitana, la
 lo *Capitani*
 Casa roja, la
 Casetes del tio Tonet, les
 Colmena, la
 Corbí, *villa*
Cuatro hermanas, finca
 Cueva, la
 Ferrera, la
Flares, los, els, es
 on el tio monfortí
 finca *los Flares*
 fondo los Flares
 barranc de *los Flares*
 camí dels *Flares*
 Francisca, *villa*
 Formatgera, la
 Inglada
 Loreto
 Lucrècia, la (també lo Cirer)
Luisa, villa
Maria, villa
Maniuela
 Martella, la
 el tio *Pepe* el bo
 Metxa, el tio
 Miramar
 Motxos, els
 huerto Motxos
 la venta '*la motxa*

Platanera, la
 Sabastiana, la
 Revenga, finca
 Rinconet, el
 cova del tio *cagarnera*
 Rincoleon, el
 Rincoleó
Saborida, la
 Secretària, la
 Sivila, la (casa dels *Palleros*)
 tio barraca, el
 tio botella, el
 tio *cagarnera*, el
 la coveta del tio *cagarnera*
 tio camals, el
 tio canalets, el
 tio creueta, el
 tio Miguel el *cego*, el
 tio Pepe el bo, el
 tio Tonet de les casetes, el
 tio *pesares*, el (finca *Quitapesares*)
 tendre, Vicent el
 Toni el gall
Tonico
Treminyos, els
 Venteta
 Ventorrillo
 Vista bella
 Xalefa, la
 Xica guapa, la

3. OBSERVACIONS SOBRE ALGUNS TOPÒNIMS

BARRANCS

Barranc de l'aigua amarga: També es coneix com barranc dels *Flares* o de *Los Flares*. L'aigua en aquesta zona sol ser salabrosa i es diu *salmaia*. En àrab aigua es *mà'* o *mayya*, per tant el terme híbrid *salmaia* vol dir aigua amb sal. Efectivament, al barranc, prop ja de la mar, hi ha un naixement d'aigua salmaia. Hi ha dos naixements més de salmaia; un a La *Senieta* i altre a *Los Flares*. Durant molt de temps han servit per a regar les terres del Bacarot. Notem l'alternança dels termes *aigua amarga* i *salmaia*.

Barranquet de la sega: Pot tenir etimologies diferents. La primera seria un topònim al·lusiú al fet de segar forment, alfals, etc. Una altra seria considerar la mateixa etimologia que dona Coromines (1985) per a assagador, i considerar que es tracta també d'un camí estret: '*ala sāqa* o *ala sega*.

Barranquet del negre: A la província hi ha altres noms de llocs on apareix la paraula negra: *Serreta Negra*, *Cabeçó de Monnegre*, *Cap de Monnegre*, sembla que tots relacionats amb elevacions. La *Gran Enciclopèdia Catalana* (1988) en dóna altres. En aquest cas, no es coneix l'origen del topònim.

Barranc de l'àliga o de l'àguila: A Alacant hi ha una serra que es diu *Las Aguilas*. Sembla que hi ha un tallat on criaven les àguiles.

CAMINS

Quasi tots porten noms de les cases o terres on van.

COSTERES

La Costereta blanca es diu així perquè la terra té aquest color, és d'argila blanca.

FONDOS

Senyalem el/la *fon* dels Pinyols encara que se n'ix del terme de Bacarot. Si fondo de *Los Flares* ha quedat com *fondo Los Flares*, i fondo de *Palomares* ha quedat com *fondo Palomares*, i han perdut la preposició, *fon* dels Pinyols (ja fora de la partida) no ho ha fet; potser perquè hi ha un fondo i prop una mina d'aigua, i fon dels Pinyols sona a *font* i a *fondo*. *Lo fons* és una font al *fondo del Poblet* (de Borbunyó) que pot suggerir aquesta mateixa ambivalència.

POUS

L'aigua és molt important per a aquesta partida on no hi ha cap naixement d'aigua dolça; per trobar-ne s'ha d'anar a Sant Pasqual (a la partida d'Orito). Durant molt de temps el rec es feia amb l'aigua dels pous dels naixements de *salmaia*, que sols servia per a alguns cultius. Els pous d'aigua de vessant replegaven l'aigua de la muntanya, que s'utilitzava per a beure. Però si el pou era ple, es *giraven les paraes* de l'aigua per a desviar-la i canalitzar-la cap als camps més propers.

És evident que aquestos pous eren molt importants, donada la manca d'aigua de la zona. En àrab *ayn* vol dir ullal i *'uyūn*, el plural, és una possible etimologia d'alguns topònims amb el mot *lleó*. Coromines (1976) diu que la paraula *rincón* o *racó* té un origen àrab *rukn*, i que «en el País Valencià, Balears i Comarca del Ebro es la expresi3n normal de la idea de 'Barranco'». Segons tot aç3 pot ser que el nom *Rincole3n*, que també es pronuncia *Rincoleon* faça referència a l'aigua, tan preada pels agricultors, i podem llegir el top3nim com barranc del lloc on hi ha aigua. Hem de dir que Sanchis (1966) troba a l'Alt Maestrat un lloc anomenat Riu *Montlle3*, que pot reforçar la hip3tesi que lle3 faça referència a l'aigua.

L'any 1927 es va inaugurar la canalitzaci3 de Riegos de Levante. Hi va estar present el rei des d'un lloc conegut ara com *Partior del Rei* o també *Pontet del Rei*. Amb aquestes aigües, i les de la Central Depuradora que hi ha al Rincoleon, es reguen actualment els camps de Bacarot, però també segueixen utilitzant-se alguns pous.

PLANS

Quasi tots duen els noms de suposats antics propietaris d'aquelles terres, excepte el *pla Lo Totxar*, que es un lloc on hi ha mates d'espert per a fer *pleita* (castellanisme o potser mossarabisme, documentat com «llata d'espert» a Crevillent [Alcover i Moll 1983]), una corda per a fer cabassos, espadenyas, etc., i el *pla Rinoc*.

Magarra és nom poc conegut per aquesta zona. El Diccionari Alcover-Moll (1983), diu que es tracta d'un llinatge existent a Barcelona.

SERRES

L'alt de Sant Roc: Es troba a *Lo Minyana*, es un lloc conegut pels caçadors perquè hi ha caus d'animals.

ALTRES

Assagor: Els camperols de Bacarot diuen que aquest nom es dóna a un lloc per on passa ramat; no es pot sembrar en deu o dotze metres d'amplària, i serveix per anar i tornar el ramat. Coromines (1983) diu que és un camí estret per on passa el ramat, i dóna l'etimologia 'ala sāqa d'on vénen també els mots castellans *azagador* i *ir a la zaga*. En altres llocs aquestos camins es diuen *comptadors*.

Les Llenques: Els camperols diuen *llenca* a un tros de terra sense màrgens, sense dividir, d'extensió variable. La *Gran Enciclopèdia Catalana* (1988) diu que *llenca* és: «tros llarg i estret de paper, de drap, etc. [...], 2) p. ext. faixa llarga i estreta de terra, ...».

La Mallà: Els agricultors actualment entenen per *mallada* un bancal sense rec, de secà, o un lloc pla on es sembrava però que no estava preparat com els bancals per al cultiu, és a dir, no tenia màrgens, ni canals per al rec, etc., quasi un sinònim de *llenca*. La *Gran Enciclopèdia Catalana* (1988) diu que es tracta d'un regionalisme per a *pleta*. Coromines (1985) creu que és el «lloc on jeu el bestiar» (cfr. els castellans *majada* i *malladar [majadear]*), però diu que «A Mutxamel potser ha desaparegut el caràcter pastoral car em parlen d'una /mà a/ d'un tal ... referint-se a un bancal de terra campà i sense arbres, si bé prou productiu (1963)...». El mateix deu passar a Bacarot, que era fonamentalment zona ramadera i aplicava a les terres noms referits a la ramaderia.

El Rastre: Alcover i Moll (1983) troben aquest terme a les localitats catalanes de Solsona i Bonansa amb el significat de «carrerany, caminet obert dins d'un camp de conreu». Hi ha un tros de terra amb aquest nom prop de l'heretat *Lo Sala*. En aquest cas pareix que fa referència a un *rastre* (filera) d'ametlers que hi havia.

Senieta: De fet hi ha una sènia que extreia l'aigua d'un naixement. Gil (1981) s'hi referia com *ceneta*.

Bacarot: Té una etimologia popular: els bacaroters diuen que la partida es diu així perquè hi ha moltes bacoques. Així tindríem *bacora* > *bacorot* > *bacarot*. S'utilitza la paraula *bacorer*, que també s'usa en altres llocs, i amb cert sentit pejoratiu, per a anomenar els habitants de Bacarot. És difícil que un mot derivat de l'àrab *bakura* (fruita primerenca) com és *bacora*, haja produït un mot que duu /a/ (Bacarot) on duia originàriament /u/. És més probable una relació amb el mot àrab *baqar*, que vol dir lloc on hi ha ramat i que pot ser l'origen del topònim perquè, com hem vist, la ramaderia hi ha estat sempre una activitat important.

NOMS D'HERETATS

Lo Baró: Epalza (1983) dóna Varó i diu que es tracta d'un «monte». La casa era una antiga parada del camí vell d'Oriola.

Lo Cirer: Coromines (1985) diu que *cirer* és un topònim molt estès. Ara bé, si tenim en compte que hi ha molt pocs cirers en aquesta zona tan seca, podríem pensar en altres etimologies. *Şirāt* en àrab és un camí estret pel que cal passar per a entrar al Paradís Musulmà, el que nosaltres entendríem per una mena d'assagador. Davant de la casa hi ha un caminet estret que creua la serra de *Palomares* per arribar a la costa. Podríem pensar que aquest *Cirer* és un *şirāt* perquè davant de la casa hi ha un assagador que, a més, és prou important per ser pràcticament l'únic que creua la serra. L'existència d'altres topònims com ara *Cirat*, municipi de l'Alt Millars o *Ceret*, capital del Vallespir, poden reforçar aquesta hipòtesi.

Lo Reiet: Els vilatans pronuncien *raiet*. Epalza i Román del Cerro (1983), transcriuen *Los Ro-yechs*; deu tractarse d'una transcripció fonètica deformada. En aquest cas pareix que es tracta d'un apel·latiu d'alguna persona important que hi vivia. En altra partida (El *Rebollo*) hi ha una finca anomenada *La Coronela*.

Lo Verdú: Epalza i Román del Cerro (1983) donen *Loverda*. Crec que ens trobem davant del mateix problema que amb el topònim anterior, i es tracta d'una errada en la transcripció, o simplement una errada tipogràfica.

4. CONCLUSIONS

Pels topònims hem pogut descobrir que El Bacarot o Bacarot ha estat, fins fa poc temps, una zona fonamentalment ramadera. Hi ha paraules com *assagador*, *mallada*, *barranc de les ovelles*, i potser *sega*, que són mostres d'aquesta activitat. El mateix nom de la partida, *Bacarot*, podria ser un derivat del *baqar* àrab. També hem trobat altres possibles arabismes com *salmaia*, *Rinco-leon*, o *Cirer*, a la vora del Camí Vell d'Oriola.

Hi ha alguns noms de cases que poden referir-se a esdeveniments històrics, com *lo Reiet*, *los Flares*, *la Muerte*, etc., però la manca de documentació fa difícil fer cap asseveració.

5. AGRAÏMENTS

Aquest treball el va motivar el curs de doctorat «La toponímia àrab del País Valencià» que vaig seguir al curs 1988-1989 a la Universitat d'Alacant. Vull agrair a la doctora M. J. Rubiera, professora d'aquest curs, el seu recolzament, la bibliografia, i els suggeriments per a l'elaboració del treball.

També agraesc a totes les persones de Bacarot que m'han informat sobre els topònims, la paciència i la il·lusió amb que m'han ajudat; especialment al senyor D. Ramon Sempere Brotons. A D. Manuel Garcia Esclapés, alcalde de Bacarot durant molts anys, i a D. Pedro Ruiz Sempere, alcalde actual de la partida; a Albert Gras i a Mikel Forcada per l'ajut en la preparació del manuscrit; i als meus *iaios* Pasqual i Manolica.

BIBLIOGRAFIA

- ALCOVER, J i MOLL, F.B. (1983) *Diccionari Català-Valencià-Balear*, Barcelona.
- CABANES PECOURT A. (1981) *Documentos y datos para un estudio toponímico de la región Valenciana*, València.
- COROMINES, J. (1970) *Estudis de Toponímia catalana*, Barcelona, Barcino.
- COROMINES, J. (1976) *Diccionario Crítico Etimológico*, Madrid, Gredos.
- COROMINES, J. (1983, 1985) *Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana*, Barcelona, Curial Edicions Catalanes.
- EPALZA, M. i ROMAN DEL CERRO, J.L. (1983) *Toponimia Mayor y Menor de la Provincia de Alicante*, Publicaciones Caja de Ahorros Provincial, Alacant.
- FERNANDEZ LOZANO, J. (1989) *Monografías alicantinas. Pedanías de Alicante*, Ajuntament d'Alacant.
- FIGUERAS PACHECO, F. (sense any) «Provincia de Alicante», dins CARRERAS CANDI, *Geografía general del Reino de Valencia*, IV.
- GARCIA POMATA, A. (1970) «Pedania de Bacarot: más gente en las casa de campo que en el caserío», *Información*, 7 de Febrer, Alacant.

GIL, F. (1981) «La sonrisa de Bacarot», *Información*, 1 de Novembre, Alacant.

Gran Enciclopèdia Catalana (1988), Barcelona.

SANCHIS GUARNER, M. (1966) Contribució al Nomenclàtor geogràfic del P.V., IEC. Barcelona.

VIRAVENS I PASTOR, R. (1876) *Crónica de la muy ilustre y siempre fiel ciudad de Alicante*, Imprenta de Carratalà y Gadea, Alacant.